

సర్వ

శ్రీ కామినెట్టి శ్రీనివాసులు

తిరుమల తిరుప్తి దేవాంగానములు

తిరుప్తి

సరమ

రచన

శ్రీ కామిషైట్లీ శ్రీనివాసులు

ప్రధాన సంపాదకుడు
ప్రాఫెన్ట్ ఎస్.బి.రఘువారాధార్య

ప్రచురణ

డాక్టర్ వి.వి.సుబ్బారావు, ఐ. ఏ. ఎస్.,
కార్యానిర్వహణాధికారి

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి

1999

VEDAKATHĀ BHĀRATI - 21

SARAMA

by

Sri Kamisetty Srinivasulu

Chief Editor

Professor S. B. Raghunathacharya

First edition 1999

Copies : 10,000

Published by :

Dr. I.V. Subba Rao, I.A.S.,
Executive Officer
Tirumala Tirupati Devasthanams
Tirupati

Price :

Lasertypeset at
ANNAPURNA GRAPHICS
53, (Upstairs) R.S. Gardens, Tirupati ₹ : 30184

Printed at

MUDRICA OFFSET PRINTERS
Sanyasiraju St., Gandhi Nagar
Vijayawada ₹ : 579654

మామాటు

డాక్టర్ ఎ.వి. సుబ్బారావు, ఇ.ఎ.ఎస్.,

కార్యనిర్వహణాధికారి

తిరుపుల తిరుపతి దేవస్తానములు

తిరుపతి

నిత్య సత్యమైన ప్రమాణాలు వేదాలు. మానవజాతి మనుగడకు అడుగడుగునా మార్గదర్శనం చేస్తూ నిస్సాయ్య బుద్ధితో, త్యాగమయమైన ప్రవృత్తితో తమ తమ జీవితాలను పండించుకున్న ఎందఱో మహానుభావుల జీవన వైభవాలు మనకు వేద వాజ్ఞయంలో దర్శనమిస్తాన్నియి.

“ఆహా ! ఎటువంటికర్తవ్యదీక్ష ! ఎంత విశాలదృష్టి ! ఎటువంటి విశ్వకల్యాణభావన ! ఎంతటి ధార్మికచేతన !” అని మనల్ని ఆశ్చర్యపరిచే జీవనవేదం మనకీ వాజ్ఞయంలో ప్రత్యక్షమౌతుంది. ఆ వేదనాదాన్ని ఇంటింటా వినిపించాలనే మా ఆకాంక్షకు ప్రతిరూపమే -

ఈ వేద కథా భారతి.

వేదకథాభారతిలోని ఎనలేని మానవత్వపు విలువలు ఈ తరాన్ని ప్రభావితం చేయగలిగితే అంతకంటే మాకు ఆనందమేముంటుంది ?

ఈ కథాపుష్టిలను సంపూర్ణంగా తీర్చి దిద్ది అందమైన మాలగా రూపొందించిన ప్రాఫేసర్ ఎస్.బి. రఘునాథాచార్య గారిని మనసార అభినందిస్తాన్నాను.

ఇంత చక్కగా వుద్దించిన అన్నపూర్ణ (గ్రాహిక్) వారికి అభినందనలు.

జయతు జయతు భారతీ

వేద కథా భారతీ

మనవి

వేద కథాభారతి.

అంతశ్శతువులను అణచివేసి కొన్ని ఆదర్శాలకు, విలువలకు పట్టంకట్టి, ధార్మిక జీవనానికి ప్రాణంపోస్తూ ఈ లోకంలోనే కాక ఇతరలోకాల వారికి కూడా నిండైన మానవత్వమంటే 'ఇది' అని ఆచరణ పూర్వకంగా నిరూపిస్తూ, అందులోని మధురిమలను చవిచూపిస్తూ వేదనాదవిభాసురమైన ఒక జీవన స్వరంతి ఈ గడ్డపై వెల్లివిరిసింది.

జలజలసాగే ఆ అమృత వాహిని వసుంధరను రసమయం చేసింది. సస్యశ్యామలం చేసింది. సుగంధపరిమళాలను వెదజల్లే నందనోద్యమను వెలంబించింది. మానవ సృష్టిలో అరుదైన ప్రమాణాలను కొన్నింటిని నిలబెట్టింది. వాటికి కాలదోషం లేదు. ఆనాటికి, ఈ నాటికి, ఏనాటకైనా మానవతకు గమ్యాన్ని, జీవనానికి అర్థాన్ని పరమార్థాన్ని సాధించడంలో ఆ ప్రమాణాలు చరితార్థాలయినాయి. అలాంటి జీవన చిత్రాలకు పట్టిన అద్దమే ఈ వేదకథాభారతి.

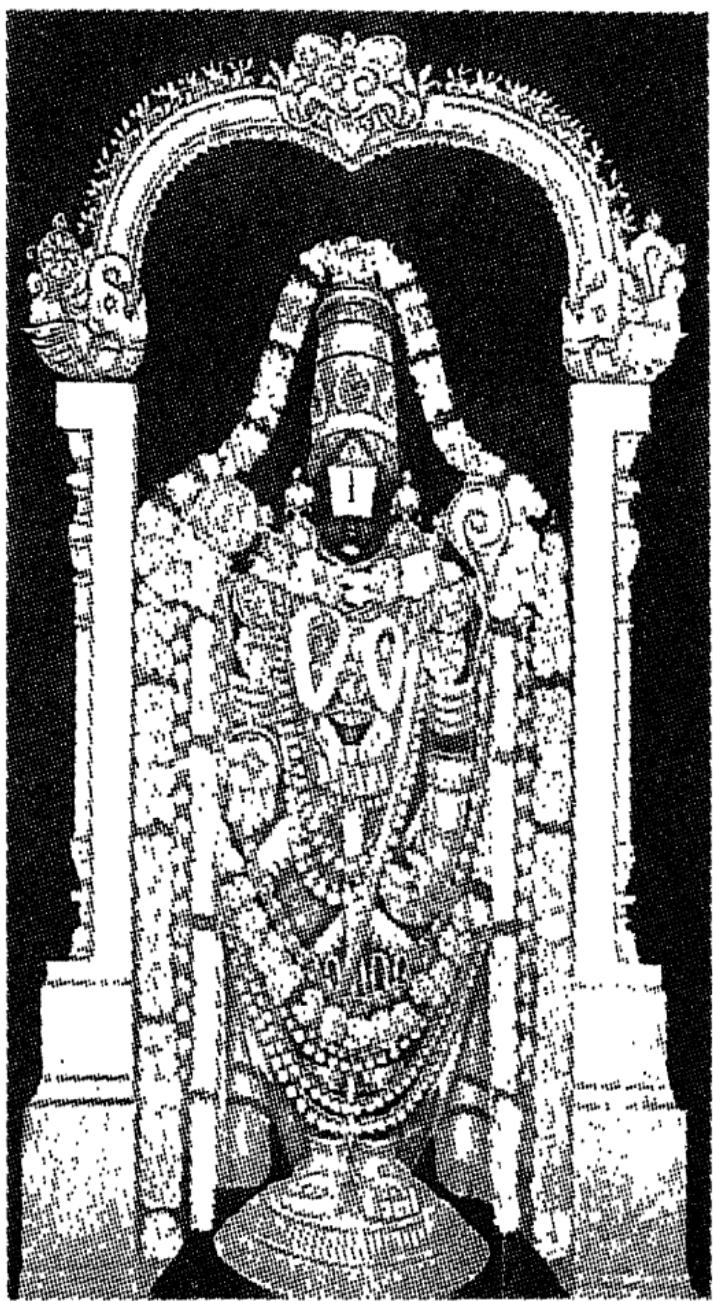
ఒక్కసారి పరిశీలించండి ! ఆ చిత్రరామణీయకతను మంచిమనసుతో దర్శించండి ! వారి ఆత్మల ఔన్నత్యాన్ని వారి భావనల ఔచిత్యాన్ని మీరు తప్పక అభినందిస్తారు ! అని మంచివని తోస్తు అనుసరించవడానికి ప్రయత్నించండి ! ఆనందించండి !

ప్రమాణి - నిజజ్యేష్ఠ

బహుళ - సప్తమి

5-7-1999

ప్రాణఫైఫర్ ఎస్.బి. రఘునాథాచార్య

సరమ

వేదం మన జాతి సంపద. వేదమంచే విజ్ఞానమని తాత్పర్యం. వేదం కేవలమొక పుస్తకం కాదు. అదోక సంప్రదాయం. అది సజీవమైనది. మన జాతిని, సంస్కృతిని కొన్నివేల సంవత్సరాలుగ ఉత్తేజపరచినది. ఇది మౌలికంగ మన కందివ్యబడిన ‘త్రుతి’. గురుశిష్యపరంపరగమనము పొందిన ‘అనుశ్రవము’. భక్తిప్రపత్తులతో అధ్యయనం చేసి ఉన్నతస్థానంలో మనం నిలుపుకున్న ‘ఆమ్రాయము’. సంప్రదాయసుందరవైన ‘అగమము’. బాగా యోచించి అనుభవించవలసిన ‘స్వాధ్యాయము’ వేదవాజ్ఞాయం క్షీరసాగరం వంటిది.

వేదాలు నిత్యసత్యాలు :

లోకధర్మం, నీతి, న్యాయం, సాంఖ్యికప్రయోజనం వీనితో బాటు ధర్మధ్యనిని వినిపించే నిత్యసత్యాలు వైదిక ఇతిహాసాలు. బుగ్గేద కథలు మానవత్వప్రవర్తనలను ఆవిష్కరిస్తాయి. అవి వైవిధ్యంతో బాటు భావసంపదను నింపుకొన్నవి. అందలి పాత్రలు, సన్నివేశాలు మానవత్వానికి సన్నిహితాలు. దేవాసురయుద్ధాలలో మానవుల పాత్ర ఎంతో ఉంది. దేవతాశ్రీత్వర్షం మనమ్యలు యజ్ఞయాగాది క్రతువులు నిర్వహిస్తారు. దేవతలు తమ అనుగ్రహాన్ని ప్రసాదిస్తారు. ఇంద్రుడు, అశ్వినులు తమ దయాధీణ్యాలను మానవులపై నెరపిన సన్నివేశాలు ఈ వేదగాథలలో కనిపిస్తాయి. వైదికఇతిహాసాలు సంపన్నవైనవి.

అర్థవంతమైనవి. బంగారు గమలవంటి భావనిధిని వేదబుషులు త్రవ్యి వెలికి తీసునారు. ఆదర్శవంతంగ మలచి మానవాభ్యున్నతికి దివ్యసీరాజనాలర్పించినారు.

సరమ విష్ణుసీయ :

సరమ కథ సత్యానికి, బుజుత్యానికి తార్మ్యాణం. ఈ కథలో తారసిల్లే ఇంద్రుడు, బృహస్పతి, అంగిరసులు, గోగణం, పణులు మొదలైన ప్రాత్రలు; కొండలు, గుహలు, నదులు ఆయా సన్నివేశాలు బోధించే తాత్త్వికదృక్ప్రథమేమైనా సరమ దేవకార్యాన్ని సాధించి పొందినవరం మానవజాతికి అనుగ్రహప్రసాదమైనది. ప్రాయః ‘సరమ’ ఒకానోక జీవసంతతికే మాతృస్తానం వహించినది.

బుగ్గేదం సరమను ఇంద్రుని దూతగ పేర్కొంటుంది. ఈమెను ‘దేవశుని’గ యాస్కుడు వ్యవహారిస్తాడు. వీరిని అనుసరించి సరమను శునకాలకు తల్లిగైవైదికవ్యాఖ్యాతలు కొందరు పేర్కొంటారు. బృహద్దేవత సరమకథను విలక్షణంగ చెబుతుంది. పణులనే ఆసురులు గోపులను అపహరించి దాచిపెట్టారు. వానిని కనుక్కొవడానికి ఇంద్రుడు సరమను నియోగిస్తాడు. సరమ ‘రస’ అనే నదిని దాటి వాని జాడతెలును కొంటుంది. పణుల మాయాజాలంలో చిక్కి సరమ వాళ్లు అందించిన పాలను త్రాగుతుంది. ఇంద్రుని వద్దకు తిరిగి వెళ్లిన సరమ గోపుల గురించి కాని పణుల గురించిగాని తనకు తెలియదంటుంది. ఇంద్రుడు సరమను కాలితో తంతూడు. పాలు కక్కుతూ సరమ పరశోత్తతుంది. ఇంద్రుడు సరమశాపింబడించి పణులను తరిమిగోపులను కైవశం చేసుకొంటాడు.

బృహదేవత వినిపించే ఈ కథ సరమను విశ్వాసఘాతకులుగ చిత్రిస్తుంది.

జైమినీయ బ్రాహ్మణం మరొక కథమ తెలుపుతుంది. సాయణి భాష్యాన్ని అనుసరిస్తూ, సాత్యాయనకుడు దీనినే అంగీకరిస్తాడు. గోవులను వెదకడానికి ఇంద్రుడు తొలుత సుపర్ణుని వినియోగిస్తాడు. సుపర్ణుడు అవిశ్వాసాన్ని ప్రకటిస్తాడు. ఇంద్రుడు సుపర్ణుని శపిస్తాడు. సరమను తన దూతగ పంపుతాడు. సరమ విశ్వాసపూర్వకంగ కార్యాన్ని సాధిస్తుంది. సరమ కిచ్చిన మాటలేరకు గోళీరాన్ని ఆహారంగ అనుగ్రహిస్తాడు.

సరమతత్త్వం విచిత్రమైంది :

సరమ ఉపస్న్య. గోవులు సూర్యకిరణాలు. వీనిని చీకటి దొంగిలించినది. రేయి కప్పి కనుమరుగుచేసినది. దేవతలు, మానవులు వానికోసం నిరీక్షించినారు. వీనిని కనుక్కొపడం కష్టమైంది. చీకటి కప్పి అవి ఆకాశపుటంచులలో చెల్లాచెదరైనవి. సరమ బుజావుగ ముందుకు సాగినది. సత్యశోధనతో కనుగొన్నది. మరలివచ్చిన సరమను వెంబడించి ఇంద్రుడు అంధకారాన్ని ఛేదించి వానిని ప్రకృతిపూజారులకు అందజేసినాడు. జ్యోతిని, జీవనాన్ని, జవసత్తావులను ఇంద్రుడు ప్రసాదించినాడు. సరమకథకు తత్త్వవేత్తలు చేసిన వ్యాఖ్యానమిది.

వేదంలోని సజీవపౌత్రులను మెరిసే తారకులుగ, ప్రకృతి ప్రతీకులుగ భావించడం, నిరూపించడం మేధావులకు సహజం. వానిని కాదనే అధికారం లేదు. అయితే సామాన్యుల దృష్టికి అవి యథార్థచరిత్రలు.

బోధనాత్మకమైనవి. మానవత్వపు విలువలను నింపుకొన్న ప్రాబోధకస్తువాలు. వైదిక నాయకుల సాహసకృత్యాలు బహుధాకీర్తింపబడినవి. అవి సరళగంభీరశైలిలో అందరి జ్ఞాపకాల్లో నిలిచినవి. యజ్ఞయాగాది క్రతువులు పెరిగినవి. కాలక్రమేణ అవగాహనలో శైథిల్యమేర్పడినది. యాథాతధ్యాన్ని నిర్ణయించడం క్షప్పమైంది. భిన్నవిభిన్న వ్యాఖ్యానాలు ఏర్పడినవి.

వాజసనేయసంహిత సరమను వాక్యతో పోల్చినది. తైత్తిరీయ ఆరణ్యకం సరమను ఒకపవిత్రవేదిగ భావించినది. అథర్వవేదంలో కూడ సరమ ప్రస్తావన ఉంది. బుషభోత్సవ సన్మివేశంలో ఎద్దును దానమిచ్చే చోట ఈ సరమను అధిదేవతగ ఆహ్వానిస్తుంది. సరమను ఒక కుద్రదేవతగ, పిల్లలను కుక్కదగ్గల నుండి కాపాడే శక్తిగ కూడ ఆ వేదం పేర్కొంటుంది. సరమ ఒక మనప్యగ్రహం. శ్రీల గర్భవిచ్ఛిత్తికి ఒక కారణంగ కూడ పేర్కొనబడింది.

ఆమె నిత్యసత్యస్వేషణి :

కాలానుక్రమంలో సరమకథ మానవీకరణను పొందినది. ఆమె శీలము అకుంటితము. ఆమె ప్రవర్తన మాననీయము. ఆమె హృదయము ప్రణయనిర్మిరము. తన సంతతిని ప్రాణసమానంగ భావిస్తుంది. కద్రువ నాగమాతగ, వినత గద్దలకు తల్లిగ ప్రసిద్ధిని పొందినట్లు సరమ సారమేయాలకు తల్లిగ పేర్కొనబడింది. యమునివేటకుక్కలైన శాయము, శబలలకు తల్లిగా కూడ వినుతిక్కినది.

వరాహాపురాణం సరమకథలో పణులతో బాటు విద్యుత్త,
సువిద్యుత్త అనే మరుత్తులను ప్రవేశపెడుతుంది. ఇంద్రుడు సరమకు రక్తగ
ఈ మరుత్తులను నియోగించి సరమ మాయను తోలగించి గోవులను
కైవశం చేసుకొంటాడు.

సత్యప్రవాహంతో కూడిన సరస్వతి వంటిది సరమ. ఇడాదేవికి
సమానమైన సరమ నిత్యసత్యస్వేషిణి- మానవులపాలిటి దివ్యగురువు.
పణుల పీరికితనాన్ని, సరమ విశ్వాసాన్ని తెలిపే కవిత బుగ్గేదానికే గొప్ప
అలంకారమంటాడు ఒక పాశ్చాత్యపండితుడు. ఈ విశాలవిశ్వంతో సరమ
ఉషోదయరేఖలు వ్యాపించినవి. సరమకథ వన్నెలు చిన్నెలు దిర్ఘుకొని
బుగ్గేదకథాసాగరంలో అన్ధరత్తుంగ భాసిస్తుంది. ఈ సరమ ఇతివృత్తాన్ని
సంవాదసూక్తంగ కూడ పేర్కొంటారు.

దేవకార్యాన్ని నిర్వహించగలను :

ఇంద్రుడు లోకపాలకుడు. వృత్తాసురుడనే లోకకంటకుడైన
రాత్మసుని సంహరించినవాడు. గోసంపదను కాపాడడం అతని
ప్రధానకర్తవ్యం.

గోవులను రక్తించే బాధ్యత ఏడుగురు అంగిరసులది. ఈ
ఏడుగురు బుత్యజ్ఞులు ఏమరక వీనిని కాపాడుతారు. చక్కని స్వరాలతో
వీరు స్తోత్రపాతాలను నిర్వహిస్తారు. వీరికి సంబంధించిన వాడే బృహస్పతి.
బృహస్పతి బుద్ధికి మారుపేరు.

పణులు అసురప్రవృత్తితో దేవతలకు చీకాకు కలిగిస్తారు. నీతి

నియమాలు లేని తిరుగుబోతు జాతిగ వాళ్లను వ్యవహారిస్తారు. పణులు దొంగతనాలకు, దొంగ వ్యాపారాలకు పెట్టినది పేరు. పణుల ప్రధానవృత్తి ఆవులను దొంగిలించి అక్రమంగ ధనమార్జించడం. అంగిరసులకు పణులకు తరచు యుద్ధాలు సంభవిస్తాయి. ఈ యుద్ధాలలో అందమైన పణుల స్త్రీలను అంగిరసులు బందీలుగ కూడ చేసినట్లున్నది.

సరమ ఇంద్రుని కొలువులో ఉన్న ఒకానోక దేవత. యొవవతి. సౌందర్యరాశి. తన బుబుజుప్రవర్తనతో, సత్యనిష్టతో ఇంద్రుని విశ్వాసాన్ని చూర్చాన్నది. శక్తి యుక్తులతో కార్యదీకము కార్యస్థితిని నిర్వహించకలిగిన ప్రతిభాశాలి. పేరు ప్రతిష్టలు కలిగిన ఇంద్రదూతికగసరమను కీర్తిస్తారు.

అసురులైన పణులు దేవతల అనంత గోసంపదను అపహారించినారు. వారి మాయోపాయములకు అంతులేదు. ఆ అపార గోగణాన్ని ఎక్కుడ.దాచిపెట్టినది అంగిరసులు తెలుసుకోలేక పోయినారు. గోపులను దాచిన చోటును కనుగొని వానిని పొందడానికి ప్రయత్నం చేసినారు. గొప్ప యజ్ఞం నిర్వహించినారు. గోసంపదను తమకు సంప్రద్యం చేయగలిగినవాడు ఇంద్రుడొక్కడే. స్తోత్రపారాలతో ఇంద్రుని ఆహ్వానించినారు. అంగిరసుల స్తుతులకు అలరిన ఇంద్రుడు వారి ప్రార్థనను మన్మించినాడు.

పణుల వృత్తిని ప్రవృత్తిని తెలిసిన ఇంద్రుడు ఇది వారిపనే అని నిశ్చయించినాడు. గోపులున్నవైనం తెలుసుకుంటే పణులను నిర్జించడం కష్టం కాదని ఇంద్రునికి తెలుసు. దుర్ఘార్ధులు, నీతిబాహ్యలు అయిన

ఆ వంచకులను తెలివిగ సాధించాలని పథకం వేసినాడు. ఇంద్రుని మదిలో సరమ మెదలినది. ఈ బృహత్తరమైన కార్యం సాధించడానికి ఒక్క సరమకే సాధ్యమాత్సంది.

సరమ ఇంద్రుని పిలుపు నందుకొన్నది. దేవకార్యం నిర్వహించడం సరమకభీష్మమైనదే.

‘సరమా! నీతో మాకు పనిపడింది. పణుల విషయం నీకు తెలియనిది కాదు. నీ తెలివితేటలు నీ బుజుప్రవర్తన, సత్యవాక్యపరిపాలన లోకవిదితాలు’

ఇంద్రుని మచ్చాలకు సరమ ప్రీతిని పొందినది. దేవకార్యాన్ని తెలపమన్నది.

“పణులు మన గోసంపదను ఆపహరించినారు. ఆ నయవంచకులు వానిని అప్రభేద్యమైన చోట దాచిపెట్టారు. నిహుగోవుల జాడ తెలుసుకొని పణులను పౌచ్ఛరించు. మన గోధూన్ని మనకు అప్పగించకపోతే పర్యవసానం అనుభవిస్తారని కూడ తెలుపు. కార్యసాధనకు మారు రూపమైన నీకు ఇంతకంటే నేను చెప్పేది లేదు!”

ఇంద్రుని ఆజ్ఞను శిరసావహించిన సరమ అంటున్నది,

“మీ కార్యానికి నేను వెంటనే పూనుకుంటాను. మీ అనుగ్రహం వల్ల ఈ దేవకార్యాన్ని నేను సాధించగలననే విశ్వాసమున్నది. ఈ పవిత్రమైన కార్యాన్ని సాధించగలిగితే నాకు ఒక వరాన్ని అనుగ్రహించండి..”

ఇంద్రునికి సరమ నిష్టాగరిష్టత తెలుసు. సౌశీల్యవతియైన సరమ తన కోరికను తెలిపినది.

“నాకు నా సంతతికి గోవులతీర్ణాన్ని ఆహారంగ అనుగ్రహించు”

అన్నది. వేదమూర్తి ఇంద్రుడు అంగీకరించినాడు.

సరమ బయలుదేరినది. అంగిరసులు ఆళీస్పులనందించినారు. సరమకు తెలుసు ఇది సామాన్యమైన పనికాదని. ఉత్తంగగిరిశిఖరాలను అధిగమించవలె. ఎన్నో నదీనదాలను దాటువలె. పణులతో పని తేలికకాదు. వాళ్లు నయవంచకులు. కృతఘన్యులు. దుర్మార్గపథవర్తనులు. తమ పనులు సాధించుకోవటానికి ఎంత అఫూయిత్యానైకైన ఒడిగట్టగలరు. సరమ అసాధ్యమైన పనిని సాధించడానికి పూనుకొన్నది. తాను కష్టాలను నష్టాలను భరించడానికి సిద్ధమైనది. తన సంతతికి మంచి జరగవలె. ఇది సరమ వజ్రసంకల్పం. మార్గం శుద్ధమైతే ఫలం తప్పకసిద్ధిస్తుందనే ఆత్మవిశ్వాసం ఉన్నది. ఆర్జవత్యానికి పేరు మోసిన సరమ వివేకం, వివేచన కార్యసిద్ధికి సోపానాలు.

అన్యేషణ ఫలించింది :

పణులు సామాన్యులు కారు. దొంగిలించిన గోవులను అప్రభేదమైన చోట దాచిపెట్టినారు. అగాధమైన నదులవెనుక, ఎత్తైన కొండల మధ్య, అంధకారబంధురమైన గుహలలో వానిని దాచిపెట్టినారు. వలుడనే రాక్షసుని వానికి రక్షగ నిలిపినారు. అంతులేని విశ్వాసంతో అహంకారంతో విర్మిగే పణులు- ఆత్మవిశ్వాసానికి, ఆర్జవానికి,

సామర్థ్యానికి సత్యశోధనకు పేరుపొందిన సరమ ఇంద్రుని దూతగ వస్తుందని, తమ రహస్యాన్ని చేదించగలుగుతుందని కలలో కూడ ఊహించలేకపోయారు. తామసికప్రవృత్తితో విరహీ జీవునికిగాని దేవునికి గాని వినాశం తప్పదు. అసురప్రవృత్తివల్ల తాత్మాలికమైన సుఖభోగాలను అనుభవించవచ్చు. కానీ అంతిమ విజయము ధర్మానిదే. దైవిసంపదను పెంచుకొన్న శక్తిని ఏదుష్టశక్తులు నిరోధించలేవు. సకలప్రాణికోటికి జీవభిక్షను అందించే గోమాతలను బంధించి చీకటికోణాలలో పడవేసి పణులు తమ పాశవికప్రవృత్తిని చాటుకొన్నారు. వైదికధర్మతేజం అజ్ఞేయమైనది. అవక్రమమైనది. దీనికి పరిపూర్వమైన ప్రాతినిధ్యాన్ని వహించేది సరమ.

పణుల కోసం, పశువుల కోసం అన్యేషిస్తున్న సరమకు 'రస' అనే పెద్ద నది అడ్డంగ నిలిచింది. మహాసముద్రం వంటి సింధూనదికి ఈ 'రస' ఉపనది. ఉత్తుంగ తరంగాలతో, అగాధమైన జలాలతో దాటడానికి అశక్యంగ ఉన్న 'రస'ను సరమ చూసినది. ఈ నదిని అధిగమించడానికి సరమకున్న శక్తి ఒక్కటే ఆర్జవం. మొక్కవోని గాంభీర్యంతో, అవంచలవిశ్వాసంతో 'రస' జలాలను దాటగలిగింది సరమ. కార్యసాధనకు, కార్యశారులు చేయగలిగినదే సరమ కూడ నిర్వహించినది. రసానదీమతల్లి సరమకు స్వగతం పలికింది. సరమ ఆవలిగట్టుచేరుకుంది.

సరమ ఎట్టెదుట ఉత్తుంగగిరులు నిలిచినవి. రసాతలాన్ని అధిగమించిన సరమకు గిరిశిఖరాలు ఎంతపోటి. గిరులను

అధిరోహంచినది. రుములను లంఘించినది. గుహంతర్మాగాలను గాలించినది. పశుగణాన్ని పసిగట్టినది. సరమ పణులను చూసినది. పణులు సరమను చూసినారు. అవక్కెళ్ల నిలిచిన పణులను సరమ నిలదీసినది. పణులు తేరుకొని సరమతో సామదానాలు సాగించినారు. ఇంద్రాదులు తెలుసుకోలేని తమ ఉనికిని కనుగొన్న సరమస్వరూపం వాళ్లకవగతమైనది. అప్రభేద్యమైన రసాతల శిలాతలాలను చేదించుకొని ప్రత్యక్షమైన సరమ శక్తిసామర్థ్యాలను బేరిజా వేయగలిగినారు. ఆ సరమా పణుల మధ్య సాగిన సంవాదమొక మహాత్తర సూక్తమై వెలసినది.

‘సరమా! ఇంతచూరం ఇన్ని క్షోలకోర్చి ఎందుకు వచ్చినావు? ఆశ్చర్యంగా ఉంది. ఏమి పనిగట్టుకొని రావలసి వచ్చింది. ఈ ప్రాంతాలలో తిరగడం అంతమంచిది కాదు. ‘రస’ నదీజలాలను ఎట్లా దాటగలిగినావు. అసామాన్యమైన ఈ కార్యాన్ని ఎట్లా నిర్వహించగలిగినావు. ఇక్కడ రాళ్ల రష్టలు తప్ప ఇంకేమి లేవు. నీకు కావలసినవి ఏమిటో చెప్పు. నిమ్మ చూస్తే జాలివేస్తుంది’

పణుల మాటలు మెత్తగ ఉన్నా, మనసులో బెదురు కనిపిస్తున్నది. పణులకు తెలుసు సరమ తత్త్వం; ఆమెచెక్కుచెదరని మనుస్తత్వం. సరమ నోటివెంట వేదబుక్కలవంటి వాక్యాలు వెలువడినవి.

‘నేను ఇంద్రుని దూతగ వచ్చినాను. మీరు చేసిన చౌర్యం తమింపరానిది. దైవిసంపదయైనగోగణాన్ని తస్కరించినారు.

సకల ప్రాణికోటికి ఆస్వాదయోగ్యమైన ఈ దివ్యసంపదను చికటి కోణాలలో దాచిపెట్టి మహాపరాధం చేసిారు. ఏమిటి దీనివల్ల మీరు సాధించినది. పవిత్రమైన కార్యక్రమాలకు ప్రకృతిస్నేహం సహకరిస్తుంది. రసనదీమతల్లినాకు తోడ్పడింది. మీ ముందు నేను నిలవడానికి ఏమ్మల్ని నిలదీయడానికి నా మన్మహైర్మాల్యమే కారణం. ''?

పణులు తెలుసుకున్నారు. సరవను సామంతో లొంగదీసు కోవాలనుకున్నారు. నయవంచకులకు యుక్తాయుక్త విచక్షణలుండవు. కార్యం సాధించుకోవడమే వాళ్ళధ్వయం. కరణాలతో కారణాలతో వాళ్ళకు పనిలేదు.

“సరమా! నీ వెవరో మాకు తెలుసు. మేమెవరమో నీకు తెలుసు. మధ్య ఈ ఇంద్రుడెవ్వడు? అతని స్వరూపమెట్లూ ఉంటుంది? ఆయన స్వభావమేమిటి? అతని ఉనిక్కడ? ఆ ఇంద్రుని దూతగ నీ వెందుకమ్మా రావడం? అతనితో మాకేమి ఇభ్యిందిలేదు. నీవాకపనిచేయి. ఆ ఇంద్రుణ్ణి ఇక్కడికి పిలుచుకొని రా. అతనితో స్నేహం చేద్దాం. ఈ గోసంపద ఎక్కడున్న ఒక్కటే. దీనినంతా అతడే కాపలా కాయవచ్చ). వాని బాగోగులను ఇంద్రుడే చూసుకోవచ్చ). మాకు కూడ ఒక మంచిగోరక్షకుని అవసరం ఉంది.”

సరమ పణుల మాటలకు పకపక నవ్వినది. వాళ్ళ అజ్ఞానానికి,

అహంకారానికి నవ్యకొన్నది. ఇందుని కేవలమొక గోపాలకునిగచేసుకోవాలనుకొనేవాళ్ల తెగువకు ఆశ్చర్యపడినది. సరమప్రత్యుత్తరమిచ్చినది. అవి మాటలు కావు, వజ్రాయుధాలు.

“పణులారా మీరు అజ్ఞానులు. మీ వరాటలు మీ వయార్థత్వాన్ని చాటుతున్నాయి. ఇందుడంటే ఎవ్యరనుకున్నారు. అతడు పాలకుడేగాని పాలించబడేవాడుకాదు. మీకు అణగి మణగి ఉండే సేవకుడు కాదు. మీకు సేవలు చేసే భటుడుకాడు. సామాన్యమైన ఇందరాతను నేనే. ఈ నదులుదాటి ఏమ్ముల్ని చేరగలిగినాను. ఈ నదులు, జలాలు ఇందుని ముంచలేవు. అతనికోపగ్రిలో దహించుకోకముందే గోవులనప్పగించి లొంగిపోండి. నా హితమువింటే మీరు సన్నిహితులౌతారు. అహితులైన మీరు ఇంద్రకోపగ్రికి ఆహాతికాక తప్పదు.”

పణులు వ్యంగ్యక్కులకు దిగినారు. సరమను భయపెట్టుతలచినారు.

“సరవా! ఇవిగో గోవులు. నీవు కోరుకొనేవి, కావాలనుకొనేవి. స్వర్గలోకంచుండి నదిని దాటించి, అంతదూరం నుండి వ్యయప్రయాపల కోర్చి మేము ఈ గోగణాన్ని ఇక్కడ చేర్చినాము. అంత తేలికగ వీనిని వదలుకోము. చేతనైతే మాతో యుద్ధం చేసి గలిచి తీసుకొనిపోండి. మా ఆయుధాల వాడిమి, వేడిమి మీకింకా తెలిసినట్లు లేదు.”

పణుల ఉద్దేశ్యం సరమకు బోధపడింది. వివేకహీనులైన పణులను చూసి జాలిపడింది.

ఇంద్రుడు మిమ్మల్ని వదలడు :

“పణులారా! మీరెంత అజ్ఞానులు. మీరు ఇంద్రుని సేనావాహినితో తులతూగలేరు. మీరునుకోవడం కూడపసబచే. పాపపంకీలవైన మీ దేహాల్లో వూ ఆయుధాలు (పవేశించడానికి సంకోచింపవచ్చ). మీరున్నచోటు దండయాత్రకు అనువ్రక్తాకపోవచ్చ). అది దుర్దమమే కావచ్చ). కాని గుర్తుంచుకోండి. దేవతలకే దేవతైన మా ఇంద్రుడు మిమ్మల్ని ప్రాణాలతో వదలడు.”

పణులు ఈ మాటలతో కొంత జంకినారు. మళ్ళీ సామరస్య సంభాషణకు దిగివచ్చినారు.

“సరమా! ఈ గోసంపదవిలువ నీకు తెలియనిది కాదు. ఇది బాహోటంగఉండడం తేవుం కాదు. ఈ గోవులు పర్వతాలమధ్య సురక్షితంగఉంటాయి. రత్నాకే మారుపైన రత్నకులు పణులు. మా రత్నాలో అవి ఉండడం సబచేకదా! నీవు మాత్రం అంతదూరంనుండి రావడం ఒట్టే ప్రయూస.”

సరమ నిగ్రహమైన ఆవేశంతో సత్యాన్ని చాటింది. అనవసరప్రసంగంవల్ల కాలయాపనే. కార్యశారులకిది రుచించదు. సరమ తేటత్తెల్లం చేసింది.

“మీ మాటలు కట్టిపెట్టండి. మీకు అపజయం తప్పదు. సోచుపొనం చేసిన అవ్యాతచుమార్గులు బుమలు, ఆయాస్యలు, అంగిరసులు, నచ్చులు కలిసికట్టుగా మిమ్మల్ని ముట్టుడ్దిస్తారు. మీరు దొంగిలించి దాచిపెట్టినగోణాన్ని వాళ్లు కైవశం చేసుకోక తప్పదు”.

పణులు సరమతో తమకున్న పాతచుట్టరికాన్ని తిరగతోడినారు. దానానికి మించిన ఉపాయం లేదు. దీనికి లొంగనివాళ్లుండరు. పణులు కలుపుగోలు వ్యవహారానికి దిగినారు.

“చూడు సరమ! ఎందుకీ వాచాలత్యం. నీవు ఇంతదూరం కష్టపడి వచ్చింది ఆ దేవతల ఒత్తిళ్లకు లొంగే కదా! మా మాటవిను. మనం మనం ఒకటి. నిన్న మా చెల్లెలిగ స్వీకరిస్తాం. నీవంతుగోవులను నీవు తీసుకో. నీవు మాతోనే కలిసి బుతుకు. మళ్ళీ నీవక్కుడికి పోనక్కురలేదు.”

సరమనప్పు పెదవులను దాటలేదు. ఆడ్డవము, సత్యములనే రథనేమి వర్తనయైన సరమ, పణులకు హితమును పరికినది. కర్రవ్యమును తెలిపినది. భవిష్యత్తును ప్రకటించినది. నీతిని బోధించినది.

“మీరు నెరిపే సోదర సోదరిభావాలు నాకనవసరం. మీ మాటలలో మర్మము మీకే తెలుసు. నేనేమిటో మీకు తెలుసు. ఇందునికి తెలుసు. గోణం జాడకోసం నిరీక్షించే మా వాళ్లు నన్ను చూచిన మరుతణమే మీమీద దండెత్తి వస్తారు. మీరు

వాళ్ళధాటికి తట్టుకోలేరు. నామాటవిని సుదూరంగ పారిపోండి!''

ఇంకా మీనం మేషం లెక్కపెడ్తున్న పణులతో కడసారిగ హెచ్చరిస్తున్నది సరమ.

“ఏమిటి మీరింకా ఇక్కడే ఉన్నారు. వెంటనే పారిపోండి! మిమ్మల్ని మీరు కాపాడుకోండి. గోవులగురించి ఆలోచనలు మానండి. ఇంద్ర సోమాది బుఘులు వానిని సావకాశంగ లీసుకొనిపోతారు. వాళ్ళ ధనాన్ని వాళ్ళు చూసుకొంటారు.”

అందరికీ గోక్కీరం లభించింది :

పణుల మాయాజాలానికి చిక్కుకుండ సరమ తన దౌత్యాన్ని పూర్తిచేసి ఇంద్రసదనం చేరుకొన్నది. సరమ బుజువర్ధనంతో, సత్యవిష్టతో, బుద్ధికోశల్యంతో సాధించిన కార్యానికి సంతసించిన ఇంద్రుడు సరమ కోరిన వరాన్ని అనుగ్రహించినాడు. సరమ పొందిన గోక్కీరం సకల ప్రాణికోటికి ఆహారంగ ఏర్పడింది. సరమ త్యాగనిరతి, వాత్సల్యం, వరఫలం ఆచంద్రతారార్థమై నిలిచింది.

సరమ మాగ్దాన్ననుసరించి ఇంద్రుడు రసనుదాటి, గిరులను భేదించి గోరత్నణకు నిలచిన రక్కసుని చంపి గోవులను కైవశం చేసుకొన్నాడు. పణులు పారిపోయినారు. ఈ ఇంద్రుని జ్ఞిత్రయాత్రలో అంగిరసులు, మరుత్తులు బాసటగ నిలిచినారు. అంగిరసులు చేసిన గానానికి గోవుల ఫూషలు ప్రతిధ్వనులుగ నిలిచినవి.

ఈవిజయోత్సవంతో అంగిరసులు ఒక మహాయజ్ఞాన్ని నిర్వహించి ఇంద్రుని స్తుతిధచినారు. సరమను సత్కరిషణినారు. అందరికీ ఉదారంగా ఆపుపాలను పంచినారు.

సరమవరం వర్షించిన గోళీరం ఆస్వదించి అందులో మునకలు వేయగలిగిన భాగ్యం మనకు దక్కినది.

అది ఉషోదయం.

అవి భాస్కరుని కీరణాలు.

మానవజీవన భాగ్యరేఖలు.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

5-7-1999 To 8-7-1999

